

PARTİNİN SESİ

Sayı:91
Nisan
Mayıs
2017

MARKSİST LENİNİST KOMÜNİST PARTİ MERKEZ YAYIN ORGANI

Sana Söz Roza Yoldaş: Devrimci Cesareti, Devrimci Özveriyi Yükselteceğiz!

"Alışkanlıklarımdan, geri yanlarımdan ve öğretilmiş kadınlık rollerimden sıyrılıp eskiyi tamamen yıkarak yeni bir ben yaratmak, yeni insanı var etmek temel amaçlarımdan birisidir. Bundan sonra partinin farklı alanlarında askeri bir yaşam sürdürmek ve en fazla ilgi duyduğum sabotaj alanında uzmanlaşmak istiyorum.

Devrimin ve isyanın olduğu her alanda bulunmak, bu alanlarda partili kimliğimle rol alıp mücadelenin öznesi olmak, kadın özgürlük mücadelesinde öncü görevler alarak ilerlemek istiyorum."

**23 Ocak 2016
Roza Renas**

Sf. 2'de

B A Ş Y A Z I

Artan Ve Ağırlaşan Bedelleri Göğüslemek

Parti bir nitel düzeyden başka bir nitel düzeye geçiş halinde. 16 Nisan'ı takiben politik koşullarsa iç savaş yönünde keskinleşmekte.

Faşist politik islamcı saray cuntasının devlet terörünü olağanüstü tırmandığı ve beklemeye çekilmiş antifaşist kitle hareketinin...

Sf. 4'te

İÇİNDEKİLER

Başyazı: Artan Ve Ağırlaşan Bedelleri Göğüslemek.....	2
Dolaysız Önderlik Tazının En Yalın Hali: Yerinde Denetim.....	7
Dedikoduyu Parti Ortamlarımızdan Söküp Atalım.....	11
İyi Bir Hazırlık Sonucu İçinde Taşır.....	14
Açıklamalar.....	16

Sana Söz Roza Yoldaş:

Devrimci Cesareti, Devrimci Özveriği Yükselteceğiz!

"Alışkanlıklarımdan, geri yanlarımdan ve öğretilmiş kadınlık rollerimden sıyrılıp eskiyi tamamen yıkarak yeni bir ben yaratmak, yeni insanı var etmek temel amaçlarımdan birisidir. Bundan sonra partinin farklı alanlarında askeri bir yaşam sürdürmek ve en fazla ilgi duyduğum sabotaj alanında uzmanlaşmak istiyorum.

Devrimin ve isyanın olduğu her alanda bulunmak, bu alanlarda partili kimliğimle rol alıp mücadelenin öznesi olmak, kadın özgürlük mücadelesinde öncü görevler alarak ilerlemek istiyorum."

23 Ocak 2016

Roza Renas

Partimizin, KKÖ'müzün ve KGÖ'müzün üyesi, yalın ve coşkulu genç kadın savaşçı Medine Özmez yoldaş savaş hazırlıkları kapsamındaki uzmanlık eğitimi sırasında erken bir patlama nedeniyle Medya Savunma Alanlarında şehit düştü.

Yoldaşlarının Roza Renas'ı, partimizin kuruluşundan yaklaşık 1.5 yıl sonra, 29 Şubat 1996 merhaba dedi dünyaya. Kısa ömrünü, ömründen çok uzun dopdolu bir hayatı ve devrimci düşlerini yoldaşlarına, partisine emanet ederek 20 Mart'ta, 21 yaşında ölümsüzlüğe yürüdü.

Kürt ve Sünni bir işçi ailesinin çocuğu olarak, Nisan 2014'te, Amed'de partiyle buluştuğunda lisedeki son dönemiydi.

O yıl girdiği üniversite sınavları Roza'yı Aydın'a taşıdı. Üniversite bir kelepçe değil, bir köprüydü onun için. Bir hafta sonra Aydın'ı terk etti ve devrimci çalışmalar için İzmir'e geçti.

2015'te İzmir KGÖ il yönetiminde görev omuzladı. İki kez gözaltına alındı. Her ikisinde de açlık grevi yaptı ve ifade vermedi.

Devrimci inançlarında net, partiye güvenle doluydu. İzmir'den sonra İstanbul'da sürdürdü çalışmalarını. Yasadışı ve silahlı mücadelenin büyütülmesi çağrısı için özgür alanlara geçmeden önce, kısa bir dönem Sarıgazi'de genç komünistlerin önünde yürüdü.

Pirsus katliamına yeni bir kopuşla cevap verdi. Derin acısını kahredici bir öfkeye dönüştürdü. Yoldaşı Erdal Cebo'yla birlikte özgür alanlara geçip KGÖ adına silah kuşanmakta bir an bile tereddüt etmedi. Faşist saray cuntasına, halklarımıza açılan faşist sömürgeci savaşa, mit'in ortağı, işkence, tecavüz ve katliam makinası daiş'e verilen devrimci cevabın kadın sesi oldu.

Roza yoldaş, öğrenme, yenilenme, daha büyük dövüşme ve kadın özgürlük bilincini sağlamlaştırma aşkıyla dolu, emekçilere, halklarımıza, yoldaşlarına sevgiyle bağlı bir gerilla olarak Dersim dağlarında yücelme hazırlıklarında ölümsüzlüğe yürürken, içinden geçtiğimiz zorlu dönemin meşalesi oldu. O, "yoldaşlar, daha büyük cesaret!", "yoldaşlar daha yüksek özveri!" "yoldaşlar bütün kelepçeleri kıralım!" çağrısıdır.

Partimiz, genç komünistler ve onun genç kadın bölükleri tarihin Türkiye, Kuzey Kürdistan ve Ortadoğu'daki bu stratejik dönemecinde Roza'nın çağrısını devrimci tarzda cevaplayacaktır.

**Sana Söz Roza Yoldaş:
Devrimci Cesareti, Devrimci
Özveriyi Yükselteceğiz!**

B A Ş Y A Z I

Artan Ve Ağırlaşan Bedelleri Göğüslemek

Parti bir nitel düzeyden başka bir nitel düzeye geçiş halinde. 16 Nisan'ı takiben politik koşullarsa iç savaş yönünde keskinleşmekte.

Faşist politik islamcı saray cuntasının devlet terörünü olağanüstü tırmandırdığı ve beklemeye çekilmiş antifaşist kitle hareketinin yeniden ivmelenmesinde öncü devrimci duruşun katalizör rolünün son derece arttığı bir dönemi devrimci tarzda göğüsledik. Demokratik mevzileri duraksamaksızın savunduk. Gözaltında ve hapisanede direniş bayrağını yükselttik. Sokak eylemlerinde sonuna kadar ısrar ettik. İşçilerin ve ezilenlerin cepheleşmesini yerüstü ve yeraltı formlarıyla geliştirmekte iradi olduk. Örgütsel gövdemizin bütünlüğünü ve örgütsel işleyişin sürekliliğini koruduk. Devrimci morali ve direniş motivasyonunu diri tuttuk. Politik askeri cephede verili durumumuzu değiştirme kararlılığını ve çabasını hiç tavsatmadık.

Buna karşılık, Erdoğan'ın şiddet araçlarıyla başkanlık zorlaması, tüm askeri ve istihbari devlet aygıtlarının hiç olmadığı kadar merkezileştirilmesi, faşist paramiliter örgütlenmenin alabildiğine yayılması, sömürgeciliğin bölgesel işgal hırsının da iyice kabarması, saray cuntasının, devletin tekçilikle belirlenen yapısal kriziyle kaynaşarak derinleşen rejim veya yönetememe krizine faşist tahakkümün ötesinde bir çare bulamayan derin politik çözümsüzlüğünü işaretlemekte. Üstelik Batılı emperyalistlerle çığrından çıkan sürüşmeler ve ekonomik krizin kapıyı çalan sinyalleri arasında, Erdoğan diktatörlüğünün halklarımızın yükselen hoşnutsuzluğunu siyasi ve iktisadi manevralarla yatıştırma imkanları da gitgide daralıyor. Bütün bunlar, olayların seyrinin yakın vadede kanlı bir iç savaşa varma olasılığını ciddiyle ele almayı gerektiriyor.

Partinin yeni bir nitel düzeye geçişi, politik koşulların bir iç savaş doğrultusunda gidişi yönleriyle tarif ettiğimiz gerçeklik, her partiliden verili durumunu değiştirmeyi talep ediyor. Daha ağır bedeller ödemeye, daha büyük özverilere ruhsal ve pratik hazırlık bu talebi cevaplamanın bir boyutudur. Faşist düşmana karşı kıyaslanmaz ölçüde eşitsiz fiziki kuvvet ve imkanlarla sürdürülen devrimci savaşım komünist öncünün üstünlüğü, kolektif düzlemde sergilediği politik-taktik yetenekte ve devrime adanmış varoluş tarzında olduğu kadar, saflarındaki birçok komünist militanın kendini ortaya koyuşunun sınırsızlığında, yüreklilik ve cesaretinde yatıyor.

Tüm varlığıyla devrimin zaferine adanmış komünist öncü, devrimin feda bölüğü olarak eylemini gerçekleştiriyor. Feda ruhu, bir bütün olarak partinin, ve elbette, partiyi meydana getiren partililerin devrimci varoluş tarzının karakteristik bir özelliği. Bu, her şeyden önce, tutsaklığın ve ölümün üstüne üstüne yürümekte, işkencede ve zindanda başeğmez direnişte somutlaşıyor.

Suruç'ta birleşik devrimi örgütleme çizgimizin ve bunun öncü neferleri olan genç komünistlerin maruz kaldığı katliam, partimiz için, her türlü bedeli göğüslemekte yeni bir eşiği aşmak anlamına geliyordu. Suruç katliamını göğüslemek ve düşmanın amaçlarını boşa çıkarmak, nasıl ki, ideolojik-manevi atmosferimizi, duygulanma tarzımızı ve düşünsel devinimimizi daha yüksek düzeyde örgütlememizi gerektirdiyse, politik koşulların bir iç savaşa doğru seyrettiği bugünkü koşullar da, belki onlarca kez daha fazla bedel ödemeye, onlarca kez daha büyük fedakarlıklar göstermeye hazır olmamızı gerektiriyor.

İçinden geçmekte olduğumuz kritik dönemde, büyüyen bedelleri göze alamamak, yeni fedakarlıkları taşıyamamak, duygu ve düşüncede bunlara hazır olmamak, politik mücadelede vasat bir düzeyde kalmaktan, işçi sınıfı ve ezilenlerin bağrındaki devrimci potansiyelin açığa çıkacağı kanalları yaratamamaktan, iddia ve irade kaybı yaşayıp gitgide savaşımın kenarına düşmekten başka bir sonuç üretmez. Ancak feda ruhuyla ileri atılanlar ve böylece devrimci öncülük sorumluluğunu layıkıyla yerine getirenler emekçilerin ve ezilenlerin devrimci önderliğini kazanabilir, faşist diktatöre karşı direniş ateşini halklarımızın isyan yangınına dönüştürebilirler.

Otuz günlük gözaltı süresince açlık grevi yapan bir komünistin o anda kendisine belki zorlu ama olağan bir devrimci görev olarak görünen bu direnişi, antifaşist kitle nezdinde hayranlık uyandırıcı ve muazzam moral aşılایıcı bir eylem niteliğine bürünebilir. Gözaltında ve işkencede başı dik ve düşmanla uzlaşmaz durmak, onur ve özgürlüğün kitle bilinci ve duygusunda mutlaka karşılık bulan dolaysız savunusuna dönüşür. Ya da Gazi ayaklanmasının yıldönümünde faşizmin devrimci sembollerin taşınmasını yasaklayarak bir irade kırılmasını dayattığı anda, komünist öncünün, hem gözü dönmüş bir polis saldırganlığına uğramayı ve çok sayıda tutsak vermeyi hem de diğer devrimci ve antifaşist yapılarca yalnız bırakılmayı göze alarak, devrimci sembollerde ısrar etme kararlılığı göstermesi antifaşist kitlenin mücadele azmini artıran başlıca etken olur.

Öncünün bedel ödemekte kararlı ve tereddütsüz duruşu, kitlenin bundan güç almasını sağlar ve ağır bedeller gerektiren mücadelelere katılmasının kaldıracı olur. Kitle kahramanlığını mayalayan, bizzat öncünün feda ruhudur. Panzerlere ve ölüme meydan okuyan bir halk gerçeği ancak devrimci öncünün bu meydan okuyuşun bedellerini herkesten önce göğüslediği yerde ortaya çıkabilir.

Bu durumda yapmamız gereken, *"ağır bedeller ödeneceğini bir an bile kendinden saklamamak, tersine, başka bir yoldan ilerlenemeyeceğini; şehit verilmeden, işkence görülmeden, hapishanelere girilmeden geçilen bir devrim yolunun bulunmadığının, şimdiye kadar hiç böyle bir yolun ortaya çıkmadığının ve bundan sonra da çıkmayacağını açık bilinciyle hareket etmektir."* (MLKP Genel Sekreteri Kerim Gökdeniz, Marksist Teori'yle Röportaj)

Devrimin hangi cephesinde ve mevzisinde bulunursanız bulunun, hangi devrimci görev ve sorumluluğu omuzlamış olursanız olun, "parti taktiğini hakkıyla uyguluyor muyum", "bunun gereklerine göre konumlanıyor muyum" sorularına ferah yanıtlarınız olmalı. İster yerüstündeki şu ya da bu alan ve cephede, ister politik-askeri cephede veya milis örgütlenmesinde, ister kadın ya da gençlik cephesinde, ister dağlarda veya zindanlarda, devrimci atılım isteğiniz, ancak kendinizi sakınmasızca ortaya koyuşunuzda karşılık bulabilir.

Antifaşist halk hareketinin kabına sığmaz tarzda gelişimini, tırmanan faşist terörü püskürtecek kadar güçlü bir direnişe dönüşümünü mü hedefliyorsunuz? Bu sizden, eylem esnasında bir gaz bombasının yüzünüzü dağıtmasını, barikatta bir polis kurşunuyla vurulmayı, bir kitle etkinliğini kana bulayan DAİŞ saldırısı sonucu yürüyemez kalmayı, fiili meşru mücadele cephesindeki devrimci mevzileri savunurken peş peşe gözaltına alınıp işkence görmeyi göze alan bir pratik sergilemenizi isteyecektir.

Faşist şiddetin karşısına devrimci şiddet araçlarının daha etkili ve sonuç alıcı tarzda kullanımıyla çıkmak gerektiğini mi düşünüyorsunuz? Bu sizden, örgütleyip yönettiğiniz, pratiğine dahil olduğunuz milis çalışması nedeniyle uzun süreli tutsak düşmek, Rakka hamlesinde DAİŞ'in bomba yüklü aracına hedef olmak, Akademi'de eğitim sürecinde hava bombardımanına uğramak, abluka altındaki sınırı geçerken yayılım ateşe maruz kalmak, kuşatılmış askeri üssünüzde çatışarak ölümsüzleşmek gibi olası bedelleri tereddütsüz karşılamanızı isteyecektir.

Direnişin giderek kitleselleşmesini, diktatörün tahtını yıkacak bir halklar seline dönüşmesini mi istiyorsunuz? Bu sizden, politik bir bölgesel veya genel greve ya da bir fabrika direnişine katıldığınız için işten atılmaya, tutuklanmaya, ailenizin yeni zorluklarla yüz yüze kalmasına, resmi işyerlerinde, akademik kurumlarda, sanat kurumlarında sergileyeceğiniz bir devrimci veya tutarlı demokrat tutumla, kendinizi binlerce işsiz kamu emekçisi arasında bulmaya hazır olmanızı isteyecektir.

Bütün bu bedeller ne uğruna? Onur, özgürlük, halklara ve cinslere eşitlik için zafere akan gürül gürül bir mücadelenin mimarı olmak uğruna!

İşten atılma, gözaltı, işkence, yaralanma, tutsaklık ve ölüm!... Diktatöre karşı direnişin, faşizme karşı devrimin bugünkü kavşağında kaçınılmaz uğraklar. Komünist militanın devrimci bilinci ve hergünkü mücadele içinde geliştirdiği ruhsal hazırlığı, onun bu uğraklarda oluşabilecek kişisel kaygılara, bocalamalara, özgüvensizliklere teslim olmamasını, duygularını örgütleyip kendini yönetmesini sağlar. Bedeller karşısında duyulabilecek kaygıların panzehri ve feda ruhunun kurucu ögesi, devrimci amaçlara bağlılıktan, ölümsüzleşenlerimizin anılarından, birbirine kenetlenmiş yoldaşların varlığından, isimsiz kahramanların yalın ve coşkulu pratiklerinden alınacak güçtür.

Fakat feda ruhu, dışa dış bir devrimci mücadelenin beraberinde getirdiği fiziki bedelleri göze almak kadar, hayatımızda köklü kopuşlara ve altüst oluşlara cesaret etmek, ağır manevi yükleri taşımakta dirayetli olmakta da cisimlenir.

Örgütsel çalışmanın ve işlerliğin tüm saldırılara rağmen kesintisizce sürdürülmesi beklentiniz yaşam bulacaksa, bu sizden, tutsaklıklar nedeniyle boşalan nöbet yerlerini doldurmak için ileri atılmayı, dün belki hiç düşünmediğiniz kapsamdaki sorumlulukları bugün yüklenmeyi, alışılageldiğiniz gündelik yaşantınızı birdenbire değiştirmeyi, yeni ve daha büyük riskleri üstlenmekte bir an olsun duraksamamayı isteyecektir. Burada fedakarlık, bir komünistin hiç beklemeden öne çıkmasında somutlanır.

Nöbeti devralmak için bir adım daha öne çıkmak, komünist militanın bireysel hayatını halklarımızın kurtuluşunun, sosyalizm mücadelesinin, komünist öncünün ihtiyaçlarına göre düzenlemekte sakınımsız olmasıdır. Günümüz koşullarında bir kentten başka bir kente, bir cepheden başka bir cepheye koşmayı her şeyin önünde tutmaktır örneğin. Aileye, sevgiliye, çocuğa, mesleğe, yaşam koşullarına bağlılığı değil, işçi sınıfı ve ezilenlerin kurtuluşuna, partinin ihtiyaçlarına bağlılığı temel almaktır. Her akşam eve gitmenin rahatlığından, sıklıkla soluğu sevgilinin yanında almanın huzurundan, yerleşik alışkanlıkların tekdüzeleştirici sınırlarından kopmayı göze almadan nasıl daha büyük savaşımara yelken açılabilir ki? Kaldı ki, sevgiliden ya da çocuktan ayrı kalmanın manevi yükünü taşımak, yanbaşındaki yoldaşları tutsak vermenin ya da sonsuzluğa uğurlamanın manevi yükünü taşımaktan daha mı zordur hakikaten?

Parasız pulsuz, evsiz barksız, üstelik yalnız başına kaldığı şartlarda yakınmaksızın devrimci çalışmayı geliştirmeye odaklanan yoldaşların pratiğinde cisimleşen özveridir, en aşılmaz görünen engellerin üstesinden gelmeyi sağlayan nitelik. Ama bütün bunlara ruhsal ve düşünsel bakımdan hazır olmayan bir komünist kadro bugünkü koşullarda profesyonel devrimciliğin hakkını verebilir mi?

Feda ruhu ve özveri söz konusu olduğunda, evet, herkesten önce profesyonel devrimci kadrolardır çitayı yükseltecek olanlar. Ve bundandır ki, bireysel eğilimlerine göre davranmaktan, bireysel duygu ve düşüncelerini kolektife dayatmaktan, benmerkezci duygulanış ve düşünüş tarzından kopuşmak zorundadır profesyonel devrimci kadro. Çünkü kişisel heves duymadığı bir görevi üstlenmekten uzak durmak, kişisel gerilim yaşadığı yoldaşlarla beraber çalışmaktan imtina etmek, kişisel fikirle uyuşmayan kolektif kararları uygulama ataklığı göstermemek feda ruhunu kötürümleştiren, küçük burjuva bencillikle belirlenen "ben" tutkunluğudur. Kendine bağlanmaktan ve kendini yaşamaktan uzaklaşmaksa, devrimin ve partinin ihtiyaçları için sonsuz bir manevi fedakarlık göstermekle özdeştir.

Kalbini ve aklını "ben"den hareket etmeye kapatmak, yalnızca ağır fiziki bedelleri göğüslemekte tereddütsüzlüğün ufkı değil, büyük manevi zorlukları göğüslemekte duraksamamanın da dayanağıdır.

Savaşımın içinden geçtiğimiz aşaması, partiyi, faşist politik islamcı diktatörlük karşısında devrimci savaşımın çitasını yeni bir yüksekliğe kaldırmaya, partili militanı da, kendi devrimciliğinin ölçülerini yeniden belirlemeye çağırıyor. Doğaldır ki, komünist öncünün tarihin bugünkü çağrısını yanıtlaması, komünist militanın bedel ödemekte ve fedakarlık göstermekte çitayı bunun gerekleri seviyesine yükseltmesiyle olanaklıdır. Soyut bir parti yoktur. Partinin şu cephesinin zayıflığını eleştiren, şu yoldaşların yetmezliğine dikkat çeken, şu kentteki örgütsel boşluğu gidermenin aciliyeti üzerine konuşan bir yoldaş, eksiklik ve yetmezliklerin aşılması için bir adım öne çıkmaktan, dolayısıyla yeni bedeller ve fedakarlıklarla karşılaşmaktan kendini sakınıyorsa, söyledikleriyle yararsız, hatta belirli açılardan zararlı bir küçük burjuva yakınmacılık veya boş gevezelik zeminine saplanıp kalmış demektir.

Ve işte öncülerimiz, bu kavşakta da, yürünecek yolu ve bu yolda yürüme iradesini yalın ve içten pratiklerle gözler önüne seren kutup yıldızlarımız. İşte Roza Rênas'ımız! Feda ruhunu, sadece savaş siperlerinin en önünde yerini almaya koşmasında ve yüzü dağlara dönük devrimci hazırlığı sırasında ölümsüzlüğe kanatlanmasında ışıldayan güçlü kararlılıkla değil, aynı zamanda devrimin kendisine verdiği yeni görevleri hayatında kopuşlar gerçekleştirerek omuzlayarak da gösterenimiz.

Düzen kimliğini yakmayı, gündelik alışkanlıklarını aşmayı, yerleşik bağların tutsak kılan zincirlerini kırmayı başaran, ölümü yenmeyi gerektiren görevleri omuzlayacak bir ruhsal yenilenmeye cesaret eden genç Roza'larla yaşam bulan partimiz, kuşkusuz ki, yeni dönemin yeni koşullarının artan ve ağırlaşan bedellerini ödemekte duraksamayacaktır. Tüm parti kadroları, üyeleri, ileri taraftarları, taraftarları, sempatizanları, bu temponun gereklerini kendi konumlarından cevaplamak sorumluluğuyla karşı karşıyadırlar.

Dolaysız Önderlik Tarzının En Yalın Hali: Yerinde Denetim

“Dolaysız önderlik” en yalın halde devrimci eylemin kendisini gerçekleştirme sahasında, demek ki, devrimci eylem ve sonuçlarıyla rezonans halinde gelişir. Devrimci önderliğin hareket ettiği bütün öncüller; teori, program, strateji ve taktikler, örgütsel perspektif, yönelim ve planlar, kadroların partizan mayasını çelikleştirme, devrimci eylemin gerçekleşme sahasında “sözden eyleme” geçiş halindedir. “Önderlik” teoriden pratiğe, genelden özele, soyuttan somuta geçiş ve sınanma, “teori-pratik bütünlüğü” (ya da çelişkisi!) oluşum halindedir. Devrimci teorinin yeniden üretimini besleyecek deneysel doneler, ipucu, iz ve öncüller tam da burada açığa çıkar. Parti kendi devrimci öğretisini, devrimci teorisini tecrübeleri temelinde “düzeltip” geliştirerek ilerler.

Örgütsel önderlik, örgütsel stratejiye bağlı olarak her belirli dönemin devrimci ihtiyaçlarını yanıtlayabilmelidir. Bu her şeyden önce bir yönelim, kavrayış ve çalışma tarzı, devrimci önderlik iddiası sorunudur. Özcesi örgütsel önderliğin kendi alanında derinleşmesi ve nitelik kazanması yaşamsal bir devrimci ihtiyacdır. Bugünkü koşullar altında “yerinde denetim” örgütsel önderliğin kavrayışını derinleştirmesi gereken temel bir yöndür ve örgütsel kendiliğindencilikle mücadele ve örgütsel önderliği güçlendirmenin de etkili ve sonuç alıcı bir aracıdır.

Örgütsel önderlik, parti yapılanışının bütün cephelerinde ve parti örgütlenmesinin bütün kademelerinde “kendisini ciddiye” almak, kendi görüş açısı darlığı ve yüzeysellikleriyle, yerinde denetimi sistematik tazda uygulama ve geliştirmedeki bariz yetmezlikleriyle sıkı biçimde mücadele etmekle yükümlüdür. Yerinde denetim devrimci görevini yerine getirmekten kaçış eğilimi mücadele edilmesi gereken bir başka zayıflık ve zaafıdır.

Örgütsel önderlik asla “kendi başına”, devrimci teori ve siyasetten (program, strateji ve taktiklerden) tecrit halde düşünülemez. Örgütsel önderlik, “devrimci önderliğin en yalın biçimde gerçekleşme sahası” olarak ele alınmalıdır. Eğer, siyasi önderlik devrimci eylemin aklıysa, örgütsel önderlik de devrimci eylemin kalbi ve nabız atışıdır. Nasıl ki, siyasi önderliğin partinin örgütsel gerçekliğine hakim olması, devrimci rolünü oynayabilmesinin zorunlu öncülü ve temel bir koşuluysa, benzer şekilde partinin siyasal çizgisine hakimiyet de örgütsel önderliğin başarısının öncülü ve zorunlu temel bir koşuldur. Örgütsel önderliğin en etkili gerçekleşme biçimi olarak “dolaysız önderlik” salt örgütsel sorunlar üzerinden değil, aynı zamanda politik çizginin pratikleştirilmesi zemininde cereyan eder. Örgütsel önderlik, “örgütsel olandan” daha kapsamlı, daha geniş ve daha derin bir devrimci eylemdir. İdeoloji ve siyasetin elle tutulur biçimde somutlaşıp kristalize olduğu alandadır.

“Öncü partide denetim sistemi üç temel formda gerçekleşir: aşağıdan yukarı yazılı raporlar, yazılı raporların sonuçlarının örgütlere, bütün partiye geri dönüşü ve dolaysız ya da yerinde denetim. Dolaysız denetimin en yaygın biçimi organ sekreterlerinin belli aralıklarla kendilerine bağlı çalışma alanlarındaki kadro ve örgütlerle (keza parti aktivistleri ve kitlesiyle de) yüz yüze görüşmelerde parti politikalarını, parti çalışması ve yaşamını, partinin gelişimini, devrimci mücadelenin örgütlenmesi görev ve sorunlarını tartışmasını kapsar. Öncü partinin yerinde denetim tarzı ayrıca ele alınmalıdır.” (Partinin Sesi, sayı 89)

Yerinde Denetimin Gerçekleşme Biçimi

Yerinde denetimin en yaygın biçimi, organ sekreterlerinin belli aralıklarla kendilerine bağlı çalışma alanlarındaki kadro ve örgütlerle, keza parti aktivistleri ve parti kitlesi/tabani ile yüz yüze görüşmeler yoluyla yaptıkları denetimdir.

Yerinde denetim çalışmasının verileri her durumda üst organa yazılı ya da sözlü biçimde rapor edilir. Rapor üst organa sunulup tartışılmazsa, yerinde denetim eksik, örgütsel kendiliğindenlikle malül, yarım bırakılmış devrimci bir eylem olarak kalır. Ancak üst organda raporun tartışılmasıyla yerinde denetim kolektivize edilir, çıkartılan kolektif sonuçların alana taşınması da sağlanabilir.

Kuşkusuz, rutin işleyişin yanı sıra, parti önderliği gerekli gördüğü durumlarda parti çalışmasının herhangi bir alanında parti örgütlerini yerinde denetleyebilir. Sistem, parti çalışmasının bütün düzeylerinde ve bütün cephelerinde benzer şekilde işler.

Yönetici organların üyeleri genel olarak veya en yaygın biçimde alt organların içerisinde yer alırlar. Konumlarıyla üst organ ve parti çizgisini temsil ederler. Yönetici organların karar ve perspektiflerini alt organlara taşırlar; çalışma alanındaki ideolojik, politik, örgütsel ya da parti çalışmasının güvenliği, mali, teknik vb. sorunlara, alan yönetiminin “parti çizgisini uygulamanın gerekleri” bakımından çözümler geliştirmesine önderlik ederler. Alanda parti çalışmasının gelişimi ve sorunları hakkında yönetici organı düzenli tarzda bilgilendirir, alanın deneyimlerini ve çözilemeyen sorunlarını üst organa taşırlar. Denilebilir ki bu, yerinde denetim ve dolaysız önderlik çalışmasının en yerleşik ve en süreğen biçimidir. Ama bu tarzda, denetçinin aynı zamanda alanda “uygulayıcı”, “yürütücü” olma, bu iki işlevi birleştirme gerçekliğinin gözden kaçırılmaması gerekir. “Denetçinin” organda ve alanda çalışmalarının içerisinde olması, onun denetçi rolünü flulaştırıcı nesnel bir etkidir. Yönetici organ üyelerinin alt organlar içerisinde yer alması, yönetici organ sekreterinin belli aralıklarla o alanı yerinde denetlemesi ihtiyacını ortadan kaldırmadığı gibi, bunun önünde engel de değildir. Zaten “yerinde denetim” gerçekliğine tam olarak denk düşen bu ikinci durumdur. Çünkü işin doğası gereği, yerinde denetim partinin alanla “dışarıdan” etkileşimini varsayar, içerir. Üst organ sekreterinin (gerekli olduğu hallerde bir başka organ üyesine de bu görev verilebilir) yerinde denetimi, “partinin dışarıdanlığını” içerdiği kadar, alanda görevli üst organ üyesinin yerinde denetimini de kapsar.

Kuşkusuz organlar, kadro ve parti üyeleri düzeyinde yapılan yerinde denetim ile aktivistler ve parti kitlesi katılımıyla gerçekleşen toplantılar (bunlar çok geniş katılımlı olmak zorunda değildir, pekala 8-10 kişilik ev toplantıları da olabilir) düzleminde yapılan yerinde denetim, özsel ve işlevsel bakımdan aynı olsa bile, kapsamı, üslubu ve biçimi bakımından farklılaşır. Yerinde denetimin iki farklı formu olarak düşünülmeleri gerçeğe uygundur ve örgütsel önderliği etkinleştirir.

Organlar, kadro ve üyeler düzeyinde hiyerarşik ve resmi niteliği nedeniyle dolaysız denetim resmi ve köşeli olmak durumundadır. Yapılan, resmi denetim toplantısı ya da tek tek kadro ve üyelerle resmi denetim görüşmesidir. Denetleyen de denetlenen de rollerinin gereğini yerine getireceklerdir.

Bileşimini aktivistler ve parti kitlesinin oluşturduğu “yerinde denetim” biçimleri de aynı derecede ciddi parti platformlarıdır, kesinkes ön bilgilendirmeye dayalı ve özenli bir sıklıkla örgütlenirlerse amaçlarına ulaşabilirler. Bu platformlarda “hiyerarşiyi” ve “resmiyeti” sosyalist demokrasi kültür ve tarzı şekillendirir; özenli etkin dinleme, diyalog, görüş alışverişi, düşünce açıklama, anlama, öğrenme, soru sorma, eleştiri, birlikte sonuçlar çıkartma, kolektif çözüm arayışı çalışmaya niteliğini verir.

Yerinde Denetimin Kapsamı

Yerinde denetim, parti çalışma tarzının belli başlı bütün diğer bileşenleri gibi, devrimci önderliğin ve devrimci gelişmenin örgütlenmesi ihtiyaçlarına yanıt vermeye bağlı ve tabii parti tarz ve işleyişinin tamamlayıcı temel bir bileşenidir. Yerinde denetimin kapsamını belirleyen ve içeriğini şekillendiren, onun düzgün parti işleyişi içerisindeki “düzeltici, düzenleyici, ufuk açıcı, yenileyici, devrimci dinamikleri somut biçimde harekete geçiren, iradi tarzda ileri iten” devrimci rolüdür.

Yerinde denetimin kapsam ve içerik bakımından genel bir yapısı vardır. Parti yaşamı, parti tarzı ve işleyişi, parti çalışmalarının güvenliği, partinin devrimci mücadeleyi örgütleme etkinliği, parti politikalarının alanda pratikleştirilme deneyimleri ve geliştirilmesi, partinin kitlelerle ilişkilenişi, ideolojik-siyasi etkisinin hareketli durumu, kitle tabanının genişlemesi-daralması, siyasal çalışmalarının gelişimi, üye ve aday üye sayısının hareketi, örgütlenme ve kadrolaşma çalışmaları bakımından durumu, alanda parti örgütlülüğünün gelişimi, alanda partinin hareket halinde ideolojik durumu, organın/alanın maliyesi gibi “değişmez” “soruları ve sorunları”, belli başlı başlıkları vardır. Bunlar yerinde denetimin genel yönlendiricileridir.

Diğer yandan, yerinde denetimin kapsamı, özetlenen standartlaştırılabilir genel çerçeveden ibaret değildir. İçinden geçilen dönemin özgün-somut ideolojik, siyasi, örgütsel yönelim, perspektif, görev ve hedefleri, dönemin devrimci ihtiyaçları yerinde denetimin önceliklerini yönlendirir, anla bağlar, somut ve canlı kılar.

Yerinde denetim, partinin çalışma tarzı içerisinde bütün düzeylerde organ sekreterleri için tanımlanmış resmi parti görevidir. Ama kuşkusuz “organ adına” yerine getirilmektedir, yani kolektif bir temeli vardır. Böyle olduğu içindir ki, organın yerinde denetimi yönlendirme, kolektivize etme görev ve sorumluluğu, hem yerinde denetimin hazırlık sürecinde hem de yerinde denetim raporunun değerlendirilmesi sürecinde etkin tarzda uygulanmalıdır.

Kuşkusuz her iki durumda da sekreter kendi rolünü oynayacaktır. Birinci durumda, organın sorumluluk alanında ya da bir kesiminde yürütülecek yerinde denetim çalışmasını gündemleştirecek, o somut yerinde denetim çalışmasında ideolojik, politik ve örgütsel olarak neyin elde edilmek istendiğinin, amacın somutlaştırılıp belirginleştirilmesi ve önceliklerin saptanmasının, özel olarak üzerinde odaklanılması gereken soru ve sorunların organ tarafından belirlenmesinin koşullarını oluşturma ve yönlendirme görev ve sorumluluğunu yerine getirecektir. Bu birinci durum -yerinde denetim hazırlığı diyelim- söz konusu oldu mu, denetlenecek alandan gelen organ raporlarına ve sekreter raporlarına yürütülecek yerinde denetim çalışmasının görüş açısıyla bakmak, sözlü olarak gelen bilgi ve gözlemleri, eleştirileri ve şikayetleri, talep ve önerileri, hakeza basında yansıyan verileri göz önünde tutmak gerekir. Yerinde denetim, aynı zamanda raporların, raporlarda yer alan bilgilerin ve ulaşılan sonuçların denetlenmesini kapsadığı için de, hazırlık bağlamında raporlara dönülmesi gerekir. Bu, raporlarda yer alan talep ve sorular, eleştiriler bakımından da geçerlidir. Organda yapılacak tartışmaların sonuçları, yerinde denetim çalışmasını yürütmekle sorumlu sekreteri yönlendirecektir.

Yerinde denetim çalışmasının, eğer şu veya bu devrimci ihtiyaç nedeniyle organ tarafından farklı bir belirleme yapılmadıysa, zaman kapsamı olarak, bir önceki denetimden sonraki süreci kapsamaması parti standardıdır.

Yerinde Denetimin Devrimci İşlevi

Örgütlerin, kadroların, üyelerin yönetici örgütlerin temsilcileriyle dolaysız temasa, yüz yüze görüşmelere, parti çalışmalarının lokal ya da genel sorunlarını, ideolojik, siyasi ya da örgütsel parti çizgisinin uygulama sorunlarını, devrimci mücadelenin ilerletilmesinin sorun ve görevlerini yüz yüze tartışmaya, onlar tarafından kolektif ve bireysel çalışmalarının denetlenmesine, devrimci gelişim sorunlarının çözümlenmesine ihtiyaçları yok mudur?

Parti aktivistleri ve tabanı/kitlesi yönetici organların temsilcileriyle dolaysız biçimde temas etmek, görüşmek, uyarmak, eleştirmek, önerilerde bulunmak, sormak, dinlemek, bilgilenmek, diğer alanların ve bir bütün olarak partinin deneyimlerini almak, partinin ve devrimin gelişimine dair soruların yanıtlarını bulmak, sorunları yüz yüze tartışmak istemezler mi, bütün bunlara ihtiyaç duymazlar mı?

Tam tersi de sorulabilir: Peki yöneticilerin, denetçilerin alt örgütlerle, kadro ve üyelerle, keza parti tabanıyla dolaysız temas, ilişkileniş ve gözlem ihtiyacı yok mudur? Yöneticiler, denetçiler, yönetici parti örgütleri yönettikleri parti örgütleriyle, kadrolarıyla ve parti kitlesiyle dolaysız biçimde görüşmek, tartışmak, dinlemek, eleştirilerini, görüş ve önerilerini anlamak istemezler mi? Onlardan öğrenmeye ihtiyaçları yok mudur?

Yerinde denetimde dolaysız önderlik, “*yerelin hakikatine*” ulaşabilmeli ve yereli “*parti gerçekliği*” ve “*parti bütünlüğü*” düzeyine çıkartabilmeli, yerelin/cephenin başarı ve kazanımlarını partiye taşıyarak genelleştirebilmelidir.

Yerinde denetim parti çizgisi ve tarzının her alanda uygulanmasını yerinde *gözlemleyen, çözümleyen, düzelten, düzenleyen ve böylece güvenceleyen, rapor sistemi ve disiplin gibi bir sigorta sistemidir, ama hepsinden daha etkindir.*

Yerinde Denetimden Örgütler Ve Kadrolar Ne Bekler?

Yerinde denetim iki taraflı ufuk açıcı devrimci bir eylemdir.

Günlük çalışma sorunlarının baskılaması sonucu kadro ve örgütlerin bakış açısı kendi alanlarına doğru sınırlandırma, daralma eğilimi gösterir. Zaten kesimci daralma bencilliğinin nesnel zemini bu. Kesimcilik her şeyden önce bütünsel kavrayışın kaybedilmesi ve görüş açısı daralması demektir.

Çok da uzun olmayan sürelerde, özellikle de gelişme hızının düşük olduğu dönemlerde, keza parti çalışmalarının daraldığı, partinin sorunları çözmekte zorlandığı, parti yaşamında olumsuzlukların birikme eğilimi gösterdiği süreçlerde örgütlerde, kadro ve üyelerde bir “bakış açısı yorgunluğu” belirip gelişir. Bakış açısı yorgunluğu devrimci iddia erozyonuna yol açar ki, o da bir devrimci enerji sorunu yaratır. Özellikle böyle anlarda yerinde denetim en etkili devrimci tedavi yöntemidir.

Yerinde denetim kadro ve örgütlerin “bakış açısı yorgunluğunu”, duruma ve sorunlara “yeni bir bakış açısı getirerek” aşmalı, kadro ve örgütlerin ufkunu açarak, parti çizgisi ve tarzıyla daha ileri, daha iddialı, daha yüksek bir düzeyde buluşturmalı, devrimci iddialarını yenileyerek ileri itmelidir.

Sekreter ya da denetçi, dolaysız denetime öğretmen ya da yetkili bir bürokrat gibi gitmemelidir. Zaten böyle yaklaşımlar devrime önderlik iddiasıyla var olan öncü parti gerçeği ile bağdaşmaz, devrimci bakımdan kabul edilemez durumlardır. Denetçi, denetlediği alanın deneyimlerinden, örgüt ve kadrolardan, parti kitesinden gelen uyarı, soru, eleştiri ve önerilerden öğrenmeye, alanın deneyimlerinden parti çalışmaları için sonuçlar çıkarmaya, partinin, örgütlerin ve kadroların gelişimi için gerekli olanı arayıp bulmaya hazır, sorunları tanımaya, tanımlamaya ve çözümler geliştirmeye odaklanmış devrimci bir yaklaşımla yüklü olmalıdır. Ufku genişlemesi gereken aynı zamanda bizzat denetçidir, sekreterdir, dolaysız önderliktir!

Yerinde denetim düzeltici, düzenleyici, açıklayıcı-kavratıcı, yol gösterici, sorunlara çözüm üretici, partizanlaştırıcı, kadro ve örgütlere nitelik kazandırıcı; partiyi kadro ve örgütlere, parti aktivistleri ve parti tabanına yaklaştıran, partiyi sahiplenme ve partiyle özdeşleşme bilinç ve duygusunu bütün partiye yayan, yönetici örgütleri ve parti önderliğini parti kitesi ve gerçekleriyle buluşturan, iç yabancılaşmaya karşı panzehir işlevli devrimci bir eylemdir.

Denetçinin Anahtarı

Dinlemek, bilgilenmek, kadro ve örgütleri, parti aktivistlerini ve kitesini anlamak yerinde denetimin işlevsel olabilmesinin birinci temel koşuluysa, ikincisi de çalışmanın gerçeklerini derinliğine ve bütün boyutlarıyla kavramak, “yerinde denetimin görüş açısını yenileyici ve ufuk açıcı” rolünü oynayabilmesi için soru sormak, yerinde, sorulmamış ve yeni sorular sormayı, düşündüren, ufuk açan, sorgulatan, dönüştüren sorular sormayı, sorunların görülmesi ve anlaşılmasını sağlayan, çözümün ipuçlarını açığa çıkartan sorular sormayı başarmaktır. Sorular, bir yandan organ ya da alanın yetmezliklerini, zaaflarını ya da zayıflıklarını, geri ya da gerileyen yanları açığa çıkartmayı ve aşmayı, diğer yandan da kazanım ve başarılarını, devrimci bakımdan güçlü ve üstün, gelişen ve ilerleyen yönlerini açığa çıkartmayı ve güçlendirmeyi amaçlayacaktır.

Dolaysız önderliğin etkinliği, kendisini özellikle de alanda parti çalışmasının ve devrimci gelişmenin sorunlarının çözümünde göstermelidir. “Soruların sorunları açığa çıkartması” yetmez, muhakkak somut sorunların olanaklı devrimci çözümlerinin bulunması da gerekir. Daha da önemlisi, yerinde denetimin kadro ve örgütlerin “sorunları çözme yeteneğini” geliştirmeye, özellikle de yöntem kazandırmaya odaklanmasıdır.

Dedikoduyu Parti Ortamlarımızdan Söküp Atalım

Parti ortamları ancak devrimci eylem temelinde devrimci kılınabilir. Ne var ki, devrimci eylem, kendiliğinden devrimci dinamizm üretse de, burjuva toplumsal ölçüler ve davranışlar ortamlarımızda hükmünü tümüyle yitirmez.

Parti ortamlarımızın devrimci kılınması için mücadele edilmesi gereken burjuva davranış biçimleri ve eğilimlerin başında, iç mücadelenin, dönüştürücü eleştirinin, devrimci etkileşimin düşmanı dedikodu gelir. Dedikodu, hem ideolojik yozlaştırıcılığı ve değersizleştiriciliği, hem de örgütsel işleyişi bozuculuğu itibarıyla parti yaşamının tüm ortamlarından kovulması gereken bir eğilimdir.

Dedikodu, ortamlarımızda, pek çok durumda, klasik algıyla, kişilerin çekiştirilmesi biçiminde değil, siyasal ve örgütsel durum üzerine sohbet görünümünde, iyi niyet taşlarıyla döşeli bir cehennem yolu olarak ortaya çıkar. Yoldaşlar arasında siyasal içerikli görüş alışverişinin ve düzenli örgütsel işleyiş içerisindeki bilgi akışı mekanizmalarının yerini alışı, çoklukla, paylaşım konusu “siyaset” olduğu için siyasal bir görünüm alır. Dedikodu algısı ve anlayışı ise genellikle yanlış biçimde kişilerin dedikodusu ile sınırlanır (ve bu da az yaygın değildir) ki bu da apolitik bir kavrayıştır. Alan dedikodusu, çalışma dedikodusu, olay dedikodusu, devrimci görevlerin paylaşımı dedikodusu, kimi ortamlarımızda dedikodu olarak bile kavranmaz.

İç İlegalite Ve Bilgi Akışının Denetimi

Dedikodu mekanizması, bir paralel bilgi akışı kanalı olarak, dolaysız örgütsel güvenlik zararları bakımından da yıkıcıdır. Bir devrimci eylem partisinin ihtiyaç duyduğu örgütsel ciddiyet düzeyi, dedikodunun her türüyle mutlak anlamda kopuşmayı zorunlu kılar.

Örneğin yerüstü cephemizde veya Avrupa’da, gizlilik koşullarında toplantı yapılır, toplantıdan çıkılır, gizlilik koşullarıyla donatılmamış bir yoldaşın ya da ilişkinin evinde toplantı “devam eder”. Baştan aşağı toplantının dedikodusu yapılır. Kim ne dedi, öbürü ne yanıt verdi, falanca kızgın mı gözükte, öbürü üzgündü acaba ne derdi vardı, diğerinin fikirleri karamsardı acaba yeni alanını mı beğenmemişti vb.... Böyle sohbetler hangi amaçla yapılır? Veya onlara ne ad verilir?

Politik askeri eğitim alanlarımızda, “biz bizyiz” mantığıyla, çeşitli yoldaşların kişisel özelliklerinden, geldikleri ve gidecekleri alana dair pek çok konunun konuşulduğu az değildir. Yoldaşların birbiri hakkında bilinmesi gerekenin ötesinde ayrıntılara hakim olması, geline çalışılan alanları hakkında örgütsel bilgilerin ortalığa dökülmesi, politik askeri eğitim alanlarımız bakımından, en sivri askerilik savunusu altında gizlense, “askeri olmayanların dedikodusu” görünümünü alsa dahi, “sivilleşmenin” en ciddi örneklerini oluşturur.

Neye hizmet eder bu tür sohbetler? Amaçla uyumlu mudur? Bu türden bir “yakından tanışma” olmaksızın, günün devrimci amaçları ve verili alanın devrimci ortamı içerisinde güçlü yoldaşlıklar kurulamaz mı?

Değişik yoldaşların zaafı, olumlulukları, olumsuzlukları hakkında bilgiler, “örgütsel bilgi” kapsamında bile algılanmaz, ortam dinleme riskleri gözetilmeksizin, “nasıl olsa bunlar biliyor”, “nasıl olsa herkes her yerde konuşuyor” denerek rasgele sohbetlerin konusu yapılır.

Her bir yoldaş kendi eyleminden sorumludur. Aynı konular başkaca yüz ortamda dahi dedikodu konusu yapılmış olsa ve bu bilinse de, rasgele ilişkilenişler temelinde bu tür konuların gündemleşmesi, ne örgütsel güvenlik, ne de ideolojik tutum itibarıyla kabul edilebilir.

Bilgiler bir kez serbest dolaşıma çıktıktan sonra, partinin, bunların güvenliğini alma imkanını yitirmesi sorunu doğar. İki yoldaşın x yoldaş hakkında konuşması, paylaşılan bilgileri iki yoldaşın bilip bilmeyeceği konusunda özel bir sorun teşkil eder ya da etmez, ancak neden, keyfi biçimde, kişisel merak-kişisel tatminden başka hiçbir amaca hizmet etmeyecek biçimde, bu tür bilgiler partinin denetiminin dışına çıkarılır ve düşmanın erişimine açık hale getirilir?

Aynı şekilde, yönetici konumdaki yoldaşların, sorumluluklarını taşıdıkları yoldaşlara ilişkin tartışmaları devrimci amaçlarla sıkıca bağlı biçimde yürütmek yerine, “nasıl olsa bilme hakkımız var” zemininde, çözüme yönelik olmaktan çıkıp dedikodu niteliğini alan paylaşımlara dönüştürülürse bundan sağlıklı bir sonuç çıkar mı? Daha önemlisi bu, yoldaşlıkla ve yönetici militanlıkla bağdaşır mı?

A yoldaş B yoldaşla, B yoldaş C yoldaşla, C yoldaş D yoldaşla uzayıp giden bir bilgi paylaşımı içerisine girdiğinde, durum örgütsel kanalların dışına çıktığında, bir sorun yaşanması halinde sorunun nerede başladığı, örneğin hangi ortamımızın dinleme halinde olabileceği, nerede, hangi aşamada önlem almak gerektiği gibi konular da rayından çıkmış olur. Dedikodu, denetim dışı bilgi akışı zincirinin tek tek aşamalarında birleşmeyen bilgi kırıntıları, başka bir durum, koşul altında pekala düşman tarafından birleştirilebilir.

Devrimcilerin, işkence altında, bedel ödeyerek, ser verip sır vermeyerek saklı tuttuğu, tersinden, sınıf düşmanının öğrenmek uğruna türlü cinayetler, katliamlar, işkenceler ve kaybetmelere başvurduğu bilgileri (örgütsel işleyiş, kimin hangi görevi omuzladığı, kadroların çeşitli kişisel zayıflıkları, mizaçları, kadrolar arası ilişkilerdeki sıkıntılar, iç ortam vb vs) kişisel merak ve kişisel tatmin uğruna sorumsuzca ortalığa saçmanın kabul edilebilir yanı olamaz.

Güven Ölçülerinde Keyfilik Ve Adalet

Dedikodu, güvenilirlik ölçülerinde keyfiliğe yol açar. Örgütsel bilgileri “gerekli olduğu için bilmek” kavrayışını yozlaşmaya uğratar, bilgi bir ayrıcalık, bir konum göstergesine dönüşür. Bu burjuva bir kavrayıştır.

Kimin neyi hangi amaçla bilme hakkına sahip olduğu sorusuna cevabın herkes için geçerli ölçülere dayalı olması zorunludur. Bilgi akışının örgütlenmesinde, hangi örgütsel bilgilere hangi örgütlerimizin ve hangi yoldaşlarımızın sahip olacağının belirlenmesinde kişisel değil, kolektif ölçüler, parti ölçüleri esas alınmalıdır. Devrimci adalet bakımından dedikodunun bozucu etkisi burada da açığa çıkar. Parti üyeliği ve somut tanımlanmış devrimci sorumluluğun/verili görevin gerektirdiği bilgilere sahip olmak ve gerektirmediği bilgilere de sahip olmamak dışında ölçüler, keyfi, kişisel beğeni, sempati ve antipatilere dayalı ölçüler, düşmanın psikolojik savaşıyla birleşerek, özellikle de örgütsel darbeler ya da siyasi mücadeledeki iniş çıkışlarla birleşerek değişik tipte güven/güvensizlik, kuşku vb zehirli bitkilerin gelişebileceği bir toprak olur.

İlkesel olan, örgütsel bilgilerin, düzenli örgütsel işleyiş dışına, resmi, tanımlanmış örgütsel bilgi akışı kanallarının dışına çıkmamasının güvencelenmesidir.

Yoldaşlar Değerlidir

Dedikodu, rasgele ve apolitik ilişkiler, sadece örgütsel işleyiş sorunu değil, daha önemlisi ideolojik bir sorundur. Başka yoldaşlar ya da başka alanlar hakkında dedikodu, bir değersizleştirme mekanizması olarak işlev görür. Parti içi açıklık ve demokrasiyi zayıflatır. Güven ortamını zedeler.

Dedikodu antidemokratiktir. Her durumda haksızdır. Dedikodunun adaletlisi olmaz. Muhatabının kendisini savunma durumunda olmaması, muhatabının iradesizleştirilmesi, her durumda devrimci adalet ölçülerini dışlar. Zaten, başkaları hakkında dedikodu yapanın, kendisi hakkında dedikodu yapılmasına tahammülü olmamasının nedeni de budur.

Komünistler, bir ideolojik tutum olarak da bu antidemokratik, komünist adalet ölçüleriyle bağdaşmayan tutumu reddetmelidir.

Kesimcilik

Dedikodu, kesimcilik, farklı mücadele alanları arası yabancılaşma, partiye bütünün değil parçanın başarıları zemininden bakma, alanlar arası burjuva rekabetçilik zehrinin de güçlü üreticilerinden biridir.

Her yoldaş, farklı alanlara ilişkin görüş, öneri ve eleştirilerini, uyarılarını, kendi örgüt ortamlarında dile getirebilir ve getirmelidir. Bu, sosyalist demokrasi anlayışımıza tamamen uygundur ve parti yaşamının canlılığı, farklı mücadele alanlarının birbiriyle devrimci etkileşimi bakımından da zorunludur.

Ancak ne zaman ki değerlendirmeler, sorunlara partinin dikkatini çekme, bilgi akışını sağlama, çözüm önerme gibi yapıcı devrimci amaçların dışına çıkar, alan “kötülemeye”, iç dökmeye, kendisiyle kıyaslamaya yönelir, çözüme yönelik mekanizmaları harekete geçirebilecek tek güç olan düzgün örgütsel işleyiş kanallarının dışına çıkar, o zaman iş, siyasal ve örgütsel değerlendirme zemininden çıkıp “alan dedikodusu” biçimini alır. Bu, zaman zaman, kişiler şahsında alanı mahkum etmek, zaman zaman alanın sorunları, gerilikleri temelinde kişileri mahkum etmek biçiminde de ortaya çıkabilir. “yerüstündekiler şöyle şöyle yapıyor, bir yoldaş şu bilgiyi verdi” ya da “Rojava’da şöyle şöyle durum yaşanmış” vb. sohbetlerin önü alınamaz hale gelir. Amaç sorun çözmek değil “bağcıyı dövmek” halini alır. Burada kesimci yozlaşma ortaya çıkar.

İç İdeolojik Mücadele

Dedikodunun, örgütsel işleyişin sağlığı ve ideolojik ortamın devrimciliği üzerindeki bozucu etkilerinden biri, eleştiri-özeleştiri mekanizmasını işlevsizleştirici niteliğiyle ortaya çıkar. Eleştiri-özeleştiri yoluyla iç ideolojik mücadele, düzgün parti işleyişi ve partinin iç dinamizmi bakımından hayati bir mekanizmadır ve sakatlanması, paslanması, dedikodu yoluyla bypass edilmesinin yıkıcı etkileri vardır. Rasgele, apolitik, örgütsel işleyişin gerekleri üzerinden değil kişisel beğeni ve tercihler üzerine kurulmuş ilişkilerde dedikodu yoluyla iç dökme, sorunların çözümünde gerekli platformların kullanılmasının yerine geçer. Çözücü olmayan ilişki ortamlarında sorunlar paylaşılırken, sorun çözücü güce sahip platformlarda ise uzlaşıcılık, tartışmama, sorununu gündemleştirmeme, kolektifi eyleme geçmeye çağırmama hali açığa çıkar. Tartışma kültürü, devrimci eleştirelilik ve iç mücadele ortamı bypass edilir. Hakkında değerlendirme yapılanların üzerine söz söyleyemeyeceği gibi, sorun çözücü kolektif gücün de sorunu çözmek üzere harekete geçirilemediği apolitik dertleşme ortamları kurulur.

Amaç Açıklığı: Siyasal Mücadele Siyasal Eylem Siyasal Davranış

Dedikodu, ilişkilerde keyfilik, yoldaşlığın yerine apolitik arkadaşlığı geçirme... Bütün bunlarda anahtar kelime, amaç açıklığı, amaçlılık, devrimci amaçlarla ilişki sorunudur. Dedikodunun hiçbir türünün, görüngüsünün kolektif amacı olmaz. Dedikodu bireysel amaçlara dayalı yoz bir mekanizmadır.

Ortak amacımızın bir an dahi unutulmaması, kişilerle değil, zaaf ve eksiklerle mücadelenin esas olması, sorunların çözümünde kolektif mekanizmalara dayanmak ve kolektifin gücünü seferber etmek, yoldaşları ve partinin mücadele cephelerini değersizleştirecek her türlü tutumdan uzak durmak ve mücadele etmek, ortamlarımızı aleniyet, açık mücadele, yapıcı eleştiri-özeleştiriye dayalı güven ortamları olarak kurmak, her komünistin, kendi eyleminden kendisinin sorumlu olacağı vazgeçilmez bir görevidir.

YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN.....

İyi Bir Hazırlık Sonucu İçinde Taşır

Kalbimde ölümsüzlerimizin gülüşleri, sözleri, haykırıışları. Sokakta şıpır şıpır yağın yağmur ve biraz dinlediğimde günün bütün yorgunluğunu hafif hafif üstümden alan bir müzik şenliğinin kalp atışlarını duyuyorum. Ve, “hiç mi hiç sevmiyorum yorgun yağmurları / ne kırları çıldırtıyor ne dağları / yağdı mı Toroslarca yağmalı yağmur / selle coşturup barajlar taşırılmalı / bir yudum su demekten aciz yürekler / ya ses verip haykırmalı ya boğulmalı.”

Bir bakmışım, bir üstgeçitte mevzilenmiş, görev bilinciyle ve iradeyle donanmış bir militanı izliyorum. Bir anda görüntü kayboluyor ve yerine türlü türlü işkencelere maruz kalmış, ama ser verip sır vermemiş ve ajan düşmana, “parti seni ergeç açığa çıkartacak” demiş, partiye, sınıfa ve sosyalizme güvenin inancıyla donanıyorum. Bir zindanda “önce ben olmalıyım” derken, bir başka yerde polis karargahına yürüyen boyun eğmez komünistten öğreniyorum. Bir kent gerillası üssünde partiyi omuzlarına almış devrime yürüyen kadın iradesini, bir yandan da Kürdistan dağlarında ve ovalarında toprağa düşen kolları hissediyorum. Yani yağmur yağıyorsa ve kalbinizden ölümsüzler ırmağı akıyorsa, işte o zaman düşünce ve yapacak çok iş var demektir.

Bir devrimciyi anlatan en güzel sözlerden biri, “devrim yapan devrimcidir.” Bu söz hep yeni ve eylemi anlatır. Çok güzel fikirlere ve düşüncelere sahip olabiliriz, fakat pratiğe uygulamadığımız sürece hiçbir değeri yoktur. Parçada ve bütünde amaç devrim olmalıdır, ancak bu yolla başlangıçların güçlü sonuçlarını yaratabiliriz. Bu devrimleri yapabilmek ve bu güçlü sonuçlara ulaşabilmek için *güzel bir hazırlık*, bu denklemin formülüdür diyebilirim. Bu formül aslında herkes tarafından bilinen ama çok defa eksik bırakıldır. Çünkü içerisinde güçlü bir irade ve kararlılığı barındırması gerekir. Bu kararlılığa ve iradeye ancak devrime ve partiye koşulsuz adanmışlıkla ulaşılabilir. ‘Ben’den vazgeçip kolektifle buluşarak, kolektifin aklıyla bütünleşerek, politik, örgütsel ve ideolojik cephaneliği artırarak... Ancak o zaman yeni başlangıçlara katılım ve uyum sağlayabiliriz. Bu, başlangıcın hazırlığıdır. Parçanın bütünle birleşmesidir. Bir de başlangıçtan sonraki hazırlık vardır. Burada da yeni eylem biçimleri kendini gösterir ve tabii ki yeni hazırlıklar. Bir yandan kolektif etkin birey olma, bir yandan var olan toplumsal maddi yapıyı değiştirip “yeni insan”ı yaratma çabası her zaman için yeninin gerçekleşmesini ister.

Hazırlık sorununu biraz daha özele indirgeyerek tartışmak, gerekli olanı daha anlaşılır kılacaktır. Bir partinin, bir komünistin nihai hedefi bellidir ve bu hedef en değerli olandır. Değerli olana, yani bütüne ulaşabilmek için her parçada gerekli özeni göstermek, başarıya ulaşmanın hakkını vermek elzemdir. Bu bir sendikada, dergide ya da semtte devrimci faaliyet yürüten bir örgütte veya askeri alanda çalışma yürüten bir birimde, yani parça parça ama bütüne yayılan biçimde kendini göstermelidir. Örneğin bir askeri eylemde, eyleme hazırlık aşamasına ne kadar özenli, titiz ve her anı düşünüp planlanan şekilde yaklaşılsa, o eylemin başarısı o kadar güvencelenenecektir. Bir eylem biriminin elinde ne kadar istihbarat olduğu, keşif çalışmalarının ne kadar iyi gerçekleştirildiği, eylem planının ayrıntılı, gerçekçi ve sonuca odaklı hazırlanışı, eylem anında kullanılacak araçlara ne kadar özen gösterildiği, eylemcinin ve malzeme kamufajlarının hazırlanması, nokta ve alan hakimiyeti, eylemin ve eylemcinin teknik kapasitesi, eyleme dışardan gelebilecek çeşitli müdahalelerin hesaplanması, geri çekilme vb. aşamaların ayrıntılandırılması bir eylemin başarılı veya başarısız olmasında hayati etkenlerdir.

Bir İstihbarat Bir Eylemdir

Bir eylem biriminde istihbaratın varlığı demek, eylem demektir. Bütünün (partinin) tüm parçalarında (örgütlerinde) birbirini tamamlama, birbirinde tamamlanma esastır. Bu demektir ki, bütün örgütlerin görevleri arasında yer alan bilgi, veri veya istihbarat toplama ve bunları gerekli örgütlere aktarma

pratiği, eylem biriminin eylem kapasitesini artıracak ve partinin daha güçlü ileriye sıçramasını yaratacaktır. Bu yüzden ki, “*bir istihbarat bir eylemdir*” formülasyonu ile hareket edip, bütün örgütler politik askeri bakış açısıyla kendilerini örgütlemeli, düşmana daha güçlü ve sürekli darbeler indirmenin koşullarını yaratmalıdır.

Keşif

Bir başka nokta, eylem için oldukça değerli olan keşif çalışmalarıdır. Çalışmanın yapıldığı koşulları incelemek önemlidir. Düşman bölgesinde teknolojik ve fiili denetim düzeyi unutulmamalı, buna göre hareket edilmelidir. Denetim için adeta “adım başı” kamera yerleştirilmiş olması, düşman güçlerinin her yere yayılmaları, istedikleri anda kimlik kontrolü vb. girişimlerde bulunabilmeleri ve savaşımların önceden düşmanca tanıyor oluşu hareket imkanlarını alabildiğine sınırlar. Bu da demektir ki, bir eylemi gerçekleştirmek için gerekli olan keşif çalışması başlı başına bir “eylem”dir. Fakat düşmanın tüm “avantajına” rağmen, eylem birimlerinin de kendilerine göre taktikleri ve geliştirdikleri mücadele yöntemleri vardır. Keşif yapılırken, çevrede olmakta olana ve eylemin gerçekleştirileceği noktanın bütün ayrıntılarına özel bir ilgiyle yaklaşılmalı, bütün duyargalar açık tutulmalıdır. Eylem gerçekleştirilecek noktanın zayıflıkları hızlı bir şekilde analiz edilip kayıt altına alınmalıdır. Böylece eylemin nasıl yapılacağına, geri çekilmenin nerelerden nasıl gerçekleştirileceğine dair daha somut bilgiler akılda olmuş ve planlama yaparken gerçekçi ve sonuç alıcı bir çalışma zemini açığa çıkartılmış olur.

Planlama

Gelelim planlamaya. Bu başlı başına bir özen ve ciddiyet ister. Ne kadar iyi bir plan yapılırsa, o kadar iyi ve güçlü sonuç alınır. Eylemin ne zaman, nasıl, hangi araçlarla, nasıl bir görev bölüşümüyle gerçekleştirileceğini belirleyen, eylem sonrası geri çekilme, randevu yerleri ve çeşitli olasılıklar da hesaba katılarak yapılan plana eylem biriminin kesinlikle uyması, plan dışına çıkmaması (plan dışı ve hesaplanamayan durumlar olduğu takdirde inisiyatif gösterilir) önemlidir. Planın iyi hazırlanmasındaki en önemli etkenlerden biri, planı kolektif aklın ürünü olarak ortaya koyabilmektir. Böyle birbirini tamamlayan, planı ortaklaştıran ve olası hataları birlikte öngören bir eylem biriminin planının başarısız olması zor bir ihtimaldir.

İstihbarat, keşif ve planlama, bir eylemin hazırlık aşamalarının en önemlileridir, fakat, bunlarla birlikte, burada sayılmayan öteki aşamaların önemini de unutmamalıyız. Bu yüzden ki, hazırlığa dahil olan bütün aşamalar eylem alanındaki özeni ve ciddiyeti ister. Ancak böyle yaklaşarak istenilen sonuca ulaşılabilir.

Hazırlığın önemini bir politik askeri eylemin belli aşamalarına değinerek anlaşılır kılmaya çalıştık. Fakat hazırlık, tek başına bir askeri eylemde değil, bütün çalışmalarda başarının anahtarıdır. Mücadelemiz büyüyor, geliyor ve bu yolda ilerledikçe ölümsüzleşen yoldaşlarımız çoğalıyor. Ve o sırada aklıma geride kalan bizler geliyor. Diyoruz ki, “şehitlere devrim sözümüz var!” Kolayca ağızdan çıkan ama taşıması büyük bir ciddiyet ve kararlılık gerektiren bu sözün hakkını vermek için yapmamız gereken tek şey, ciddi bir şekilde **hazırlanmak**’tır.

Rênas Kızılbaş

MLKP/KKÖ
Açıklama
No: 9

8 Mart'ta Alanlara!

Kadınların Özgürlüğü İçin Diktatöre Hayır!

İDünyanın dört bir yanındaki işçi, emekçi, ezilen kadınların isyan bayrağı, kızkardeşlik bayramı 8 Mart yaklaşırken, halklarımız diktatöre ve faşist politik islamcı rejime karşı özgürlük, adalet, halklara eşitlik mücadelesini büyütüyor!

Kadınlar, faşist politik islamcı saray cuntası ve ohal koşullarında yürüttükleri mücadeleyle, diktatöre karşı savaşımın öncüsü ve moral gücü oldular. Bir dizi saldırıyı püskürttüler. Diktatörün ve hükümetinin kadın düşmanı planlarını bozguna uğrattılar. Mücadele azmi uyandırdılar.

Kadının kendi bedeni üzerinde karar hakkı için, kürtaj hakkının gaspına barikat oldular!

Ensar Vakfı şahsında, saray cuntasının çocuk istismarcısı yüzünü bütün topluma gösterdiler!

Şiddete, işkenceye karşı kendini savunma hakkını kullanan Çilem Doğan'ı zindanlardan çekip aldılar!

Saray cuntasının faşist yargısını, şort giyen kadına tekme savurmayı kendine hak gören erkeği tutuklamaya mecbur bıraktılar!

Tecavüz yasasını geri püskürttüler!

Mücadeleyle çok daha fazlası kazanılabilir. Kadınlar, bütün güçleriyle, kadın dayanışmasını, kadın özgürlük bilincini ve tutkusunu kuşanarak, "ferman sarayınca sokaklar kadınlarındır" diyerek 8 Mart'ta ve sonrasında meydanları mesken tutarsa, kadın düşmanı Erdoğan'ın, diktatörlüğünü yasalaştırma hayallerini yıkabilir, diktatörün devrilmesine öncülük edebilirler!

Öyleyse, 8 Mart'ta alanlara çıkarak, referandumda diktatöre hayır diyelim!

Kadına yönelik şiddetin son bulması için, erkek şiddetini yücelten, kadının kendini savunmasını suç görenlere hayır! Tecavüzcüsünü öldüren Nevin Doğan'ı müebbet hapse mahkum eden, kızını, sevgilisini, annesini, kendisine hayır diyen kadını katledenleri beraat ettirenlere hayır! Diktatöre hayır!

Çocuk sömürücüleri, umudun ve geleceğin düşmanlarıdır! İnsanlığın umudu ve geleceği için, Ensar Vakfı suç şebekesiyle, Diyanet fetvalarıyla çocuk istismarcısı, çocuk tecavüzcüsü yüzü tekrar tekrar açığa çıkan saray cuntasına hayır! Diktatöre hayır!

Kadının kendi bedeni üzerinde karar hakkı için, kürtaj hakkının gaspına hayır! Diktatöre hayır!

Kadınların özgürlük mücadelesini büyütme için, mücadeleciler, devrimci kadınları katledenlere, kadın gerillaların ölü bedenlerine işkence ve tecavüz edip sergileyenlere hayır! Diktatöre hayır!

Kadın dayanışmasını yükseltmek, tüm uluslardan işçi, emekçi, yoksul, ezilen kadınların cins ayrımsız toplum mücadelesini birlikte büyütme için, Kürt kadınları ile Türk kadınlarını, Ermeni, Çerkes, Arap kadınlarını bölen, birbirine düşman ilan edenlere hayır! Diktatöre hayır!

Kendi cinsine sevgi duyan özgür kadınlar kuşağını yaratmak için, kadını kadına dövdürenlere hayır! Erkek egemenliğinin jandarması olmaya hayır! Meclis kürsüsünde isyan eden kadın vekile saldıran işbirlikçi, erkeğe köle, diktatöre bekçi kadın tutumuna hayır! Diktatöre hayır!

Yoksulluğun ve sömürünün son bulması için, emekçi mahallelerinde kadınlar aç çocuklarını doyurmak için el emeğini, el işini yok pahasına satarken, politik islamcı faşist diktatör ve onun ailesinin, partisinin, yordakçılarının, dostlarının zenginleşip dolar istifleyerek göbek bağlamasına, kapitalist sömürücülerin sermayelerini büyütmesine hayır! Diktatöre hayır!

Eşit işe eşit ücret için, eşit çalışma koşulları için, işyerlerinde, fabrikalarda taciz ve tecavüzün cezalandırılması için, "kadının yeri evidir" diyen ama kadın emeğinin en ucuz koşullarda sömürülmesinin önünü açmaktan geri durmayan erkek egemen faşist aile düzenine hayır! Diktatöre hayır!

Kadının mutluluk ve aşktan hakkını alması için, bir yandan ikiyüzlüce ev köleliğini yüceltirken, bir yandan kadın bedeninin en vahşi koşullarda, her türlü haktan ve toplumda eşit biçimde yaşama koşullarından yoksun biçimde sömürülüp yağmalanmasının önünü açarlara, bu yağmadan pay alanlara hayır! Diktatöre hayır!

Lbgtilerin eşit bireyler olarak toplumsal ve siyasal yaşama, üretim ve çalışmaya katılması için, homofobik ve transfobik zihniyetin, saldırıların ve şiddetin sürdürücülerine hayır! Diktatöre hayır!

Kazanılmış hakları korumak, özgürlük ve sosyalizm savaşımını yeni bir düzeye yükseltmek, diktatörlüğü devirmek üzere daha güçlü ve birleşik bir mücadelenin koşullarını oluşturmak için referandumda diktatöre hayır!

8 Mart'ta, sokakları, meydanları kadın haykırılarıyla sarsarak, özgürlüğümüze, mücadelemize, kazanımlarımıza sahip çıkalım! Sokakları erkek egemen zulüm düzeninin bekçilerine dar edelim!

8 Mart'ta, kapitalizmin ve faşist politik islamcı rejimin zulmü ve sömürüsü altındaki tüm toplumsal kesimlerde direniş ve zafer azmi uyandıracak bir kararlılık ve engel tanımazlıkla, referandumda diktatöre hayır mücadelesine kadın rengiyle öncülük edelim!

Yaşasın 8 Mart! Bijî 8 Adar!

Kadınların Özgürlüğü İçin 8 Mart'ta Diktatöre Hayır!

Yaşasın Kadın Devrimi! Yaşasın Sosyalizm!

Jin Jiyan Berxwedan!

Sınıfsız, Sınırsız, Cins Ayrımsız Toplum İçin 8 Mart'ta Alanlara!

1 Mart 2017

MLKP-KKÖ

Kadın Önderliği

Açıklama
Yıl: 2017
No: 1

Özgürlük İçin Newroz'da Tek Yumruk Tek Barikat Olalım!

Newroz ufukta. Kürt halkımızın zulme karşı isyan çağrısı olan bu ulusal bayramı, çoktandır, bölgemizdeki tüm mazlumların ve yoksulların özgürlük bayrağıdır. Kürt, Türk, Arap, Acem, Ermeni, Süryani, Keldani halklarımızın, Müslüman, Hristiyan, Yahudi, Ezidi, Alevi, Ateist inançlardan kadın ve erkek emekçilerin, onurlu ve eşit bir yaşam özleminin yankısıdır. İşçi sınıfı ve ezilenlerin faşizme, sömürgeciliğe, kapitalizme meydan okuyan ışıklı sesidir. Bu bayrağı yükseltmek, bu özlemi büyütmek, bu sesi gürleştirmek için Newroz alanlarına yürüyelim.

2017 Newroz'u, polis ve ordu güçleriyle, işkence, mahkeme ve hapishane cenderesiyle halklarımıza boyun eğdirip, fiilen yürüttüğü diktatörlüğüne anayasal dayanak kazandırmak isteyen Tayyip Erdoğan'a karşı, halkların birleşik barikatını kurma günüdür.

"Diktatöre Hayır" meşalesini dört bir yanda tutuşturmak, halkların gücünü, kararlılığını ve yok edilemeyen umudunu tüm dünyanın gözleri önüne sermek, özgürlük, adalet, halklara ve kadın-erkek cinslerine eşitlik savaşımında yeni bir dönemi başlatmak için güçlerimizi birleştirelim. İşçilerin, kadınların, gençlerin, yoksulların, emekçilerin cesareti ve yepyeni bir dünya düşleriyle meydanları zaptedelim. Köle olmadığımızı, zalimin önünde eğilmeyeceğimizi, onuru ölümden üstün tuttuğumuzu gösterelim.

Son otuz yılın Newrozlarını, 1 Mayıslarını, serhildanlarını, işçi kitle grev ve direnişlerini, boykotlarını, kepenk ve kontak kapatma eylemlerini, barikat savaşlarını, Ankara yürüyüşlerini, emekçi memur grevlerini, kadın isyanlarını yaratan, homofobi ve transfobiye karşı insan onurunu yükselten, yasaklı meydanları bir bir zapteden, Irak'ın işgaline ve İstanbul NATO toplantısına karşı yiğitliği kuşanan, Gazi ayaklanmasına ve Gezi Haziran ayaklanmasına hayat veren, Lice'de, Sivas'ta, Roboski'de, Suruç'ta, Ankara Garı'nda, özyönetim direnişlerinde boyun eğmeyen Kürt ve Türk halklarımızdan, Arap, Ermeni, Rum, Süryani, Laz, Çerkes, Abhaz, Gürcü, Boşnak, Pomak, Roman ulusal topluluklarından, Alevi ve Ezidi inançlarından kadın ve erkek işçiler, öğrenciler, emekçi memurlar, esnaflar, köylüler, emekliler, işsizler, aydınlar, sanatçılar, lgbtiler 2017 Newroz'u yeniden ayağa kalkma günüdür.

Onuru ve yiğitliği kuşanıp Newroz meydanlarını zaptedelim. Diktatöre hayır barikatını en görkemli biçimde yükseltelim. Newroz'u, diktatörü, halklarımıza karşı ağır suçlar işleyen hükümetini ve diktatörün silahlı ve silahsız bürokrasisini cehenneme gönderecek atılımın başlangıç gününe dönüştürelim.

Bijê Newroz Bijê Azadî!

Bijê Bratîya Gelan!

Kahrolsun Faşist Sömürgeci Diktatörlük!

Yaşasın Halk Cumhuriyetleri Birliği!

Tek Yol Devrim Yaşasın Sosyalizm!

10 Mart 2017

MLKP Merkez Komitesi

Eylem Açıklaması
MLKP/FESK
No: 2017/1

İşçilerin Ve Ezilenlerin Adaleti Susturulamaz!

İşçiler, Kadınlar, Gençler, Yoksullar Ve Tüm Ezilenler!

Faşist politik islamcı akp polisi, işçilere, kadınlara, gençlere, yoksullara, emekçilere saldırıda sınır tanımıyor. Katlediyor. Fiziki işkence yapıyor. Cinsel taciz başta olmak üzere, zulmün değişik biçimlerini uyguluyor. İnsan onurunu hedefleyen alçaklıklar sergiliyor. Daha dün Amed'de, Newroz alanında gencecik, savunmasız bir insanı, Kemal Kurkut'u nasıl katlettiklerini hepimiz gördünüz.

Katil polisler, daiş'çi katillerle işbirliği yapan polis şefleri, Tayip Erdoğan ve hükümeti tarafından korunuyor, diktatörlüğün yargısı tarafından cezasız bırakılıyorlar. İşte Gezi Haziran ayaklanmasında katledilenlerimiz. İşte Berkin Elvanımız, Dilek Doğanımız, Dilan Kortakımız. İşte özyönetim direnişlerinde oluk oluk kanları akıtılanlarımız. İşte Ankara Garı'nda katledilenlerimiz. İşte Suruç'ta toplu kıyımdan geçirilenlerimiz.

Fakirlerin Ve Ezilenlerin Silahlı Kuvvetleri-FESK, 3 Nisan sabahı emekçi halklarımıza karşı ağır suçlar işleyen ve işlemeye devam eden faşist politik islamcı akp polisini hedefleyen bombalı cezalandırma eylemi gerçekleştirdi. Mersin Mezitli ilçesi Tece Kavşağı'nda giriştiğimiz eylem, haklılığını, meşruluğunu ve ahlakiliğini işçilerin ve ezilenlerin devrimci adalet ölçülerinden almaktadır. Ve bu adalet mutlaka ama mutlaka uygulanacak, faşist katiller, işkenceciler ve tecavüzcüler hesap vermekten kurtulamayacaklardır.

Eylemimiz 3 Nisan'da sonsuzluğa yürüyen öncü komutanımız Şengül Boran'ın, İstanbul'daki üslerinde ölümü birlikte yenen başeğmez komutanlarımız Yeliz Erbay ve Şirin Öter yoldaşların anılarına devrimci bağlılık selamımızdır.

Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mücadelemiz!

Tek Yol Devrim Yaşasın Sosyalizm!

4 Nisan 2017

**Fakirlerin Ve Ezilenlerin Silahlı Kuvvetleri
FESK**

Açıklama
Yıl: 2017
No: 2

Diktatör Defol! Ohal Kaldırılsın Hileli Referandum İptal Edilsin!

Diktatöre demokratik hak ve özgürlüklerin gaspı yetmedi. Aralıksız polis terörü yetmedi. Katliamlar yetmedi. Binlerce antifaşist ve antişovenistin tutuklanması yetmedi. HDP eş genel başkanlarının, 11 vekilin, 84 belediye başkanının zindana atılması yetmedi. "Hayır" kampanyasını en dar sınırlara hapsedmek için ohal'e, faşist devlet terörüne sarılması yetmedi. 16 Nisan'da sandıklar açılmaya başlayınca ysk'ya sığındı. Yüzde 1 farkla referandumu kazandığını ilan ettirdi!

Ne var ki hayat ohal'e sığdırılamadığı gibi, ysk'nın yüzde 1'ine de sığdırılmaz.

Diktatör ve halklarımızın öteki düşmanları unutmasınlar ki, Gezi-Haziran ayaklanması ve Kobanê serhildanı patlak vermeden iki yıl önce yapılan genel seçimde, ortakları bir yana, yalnızca AKP'nin oyu yüzde 49.84'tü! Fakat bu ne Gezi-Haziran ayaklanmasını, ne de Kobanê serhildanını engelleyebildi!

Diktatör ve halklarımızın öteki düşmanları unutmasınlar ki, 16 Nisan'da, İstanbul'dan İzmir'e, Ankara'dan Adana'ya politik yaşamın en dinamik, en etkili kuvvetlerini bağrında taşıyan Türkiye kentleri "hayır" dedi.

Sur'dan Cizre'ye, Nusaybin'den Varto'ya özyönetim bayrağını yükselttikleri için yakılıp yıkılan direniş kaleleri başta olmak üzere, Amed'den Wan'a, Dersim'den Hakkari'ye, Kürdistan "hayır" dedi.

İşçiler, Kadınlar, Gençler, Yoksullar, Emekçiler, Halklarımız!

Faşist politik islamcı saray cuntasına, ohal'e, sınır tanımaz hale gelmiş devlet terörüne ve en eşitsiz koşullara rağmen, 16 Nisan referandumunda, diktatör ve avanesinin moralini alt üst ettiniz. Onlara büyük bir korku yaşattınız. Öfkenizin uğultusu sarayı kuşattı.

Buna rağmen diktatör hileli yüzde 1 farka dayanarak Kenan Evren'in şapkasını giydi. Daha ilk konuşmasında, idam sehparalarının kurulduğunu görmek için yanıp tutuştuğunu açıklayarak, halk düşmanlığında 12 Mart'ın, 12 Eylül'ün generallerini geride bırakmak istediğini aşikar etti. Onlardan daha ileri gitmek, Türk Hitler'i olmak, halklarımızın başeğmeyen kesimlerine dönük kitlesel katliamlarla, bölgesel savaşa yol açabilecek işgallerle saltanatını pekiştirmek istiyor. Kula kulluk düzenine itiraz edemez, onurunu savunamaz hale getirmek için işçileri ve ezilenleri korkuya esir etmeye hevesleniyor.

Bütün bunlara barikat olmak ve diktatörü devirme kavgasını güçlendirmek, her onurlu işçinin, kadının, gencin, her onurlu köylünün, esnafın, yoksulun, her onurlu aydının, sanatçının, bilim insanının, her onurlu Türk'ün, Kürd'ün, Çerkes'in, Gürcü'nün, Laz'ın, Arap'ın, Roman'ın, Boşnak'ın, Ermeni'nin, Rum'un, Süryani'nin, her onurlu Alevinin, Sünninin boynunun borcudur.

Sokakları, meydanları terketmeyelim. "Diktatör defol!" "Ohal kalsın Referandum iptal edilsin!" talepleriyle her akşam toplantılar, forumlar, yürüyüşler, gösteriler örgütleyelim. Mahallelerimizi direniş merkezlerine çevirelim.

Faşist politik islamcı diktatöre, ohal'e, faşist devlet terörüne, sömürgeci savaşa, bölgesel savaş kışkırtıcılığına, gözaltı, hapishane ve darağacı rejimine başeğmeyelim. Faşist politik islamcı çetelerin ve onlarla kader birliği yapan ırkçı faşistinden, domuz bağı, işkence ve mezar evleriyle tanıdığınız Hüda Par'lı kontrgerilla artıklarına değin öteki halk düşmanı çetelerin katliamcı saldırılarına karşı, can güvenliği için, onurumuzu savunmak, özgürlük, adalet, halklara ve cinslere eşitlik mücadelesini büyütmek için silahlanalım, birleşelim, savaşalım.

Partimiz, mahallerdeki, işçi havzalarındaki, okullardaki güçleriyle, kent ve kırsal gerillalarıyla bu mücadelede üzerine düşen görevleri tam bir kararlılık ve feda ruhuyla yerine getirecektir.

Diktatör Defol! Faşizmi Yeneceğiz!

17 Nisan 2017

MLKP Merkez Komitesi